

sig om at få dem i arbejde. Det kan vi jo kun blive enige om – det tror jeg ikke at der er nogen der kan blive uenige om – men kan vi ikke også blive enige om, at den bedste måde at komme i gang på selvfølgelig er ved at opkvalificere folk? Når nu der åbnes op for en mere fleksibel måde at gøre tingene på omkring arbejdsfordelingen, hvorfor så ikke tage den bold? Når man kan arbejde i 2 uger og gå ledig i 1 uge, ville det så ikke være det smarteste at gøre det på en sådan måde, at man kan uddanne sig imens i stedet for at bruge tid på at søge job, i stedet for at bruge tid på cv og alt muligt andet?

Hvilke andre muligheder har ministeren, hvilke andre forslag har ministeren til opkvalificering i den periode? Altså, hvilke muligheder er der? For det ville da være rigtig, rigtig godt, at man kunne gribe den bold og sige: Nu har I så en uge, hvor I kan opkvalificere jer. For det er jo det, de gerne vil. De vil gerne blive bedre, og de vil gerne bevare den arbejdsplads, de har.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Formålet med mere fleksible arbejdsfordelingsregler er jo alene at give virksomheder mulighed for midlertidigt at reducere produktionen uden at afskedige medarbejdere i situationer med vigende efterspørgsel efter virksomhedernes produkter, og der er med de mere fleksible regler om arbejdsfordeling således ikke tilsigtet ændringer af andre regelsæt, herunder mulighederne for at modtage dagpenge under uddannelse.

Jeg kan dog pege på den eksisterende mulighed for, at arbejdsgiveren og lønmodtageren kan aftale, at lønmodtageren deltager i uddannelse, hvor støtten består enten af statens voksenuddannelsesstøtte eller af VEU, voksen- og efteruddannelsesgodtgørelse, og hvor støtten har et ydelsesniveau, der svarer til arbejdsløshedsdagpenge. Jeg er bekendt med, at denne mulighed anvendes af arbejdsgivere og lønmodtagere som et alternativ til arbejdsfordeling.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Leif Lahn Jensen (S):

Der er 20 virksomheder om ugen, der sender deres folk på fordeling, og det er mange. Jeg har selv stået og sagt: Lad os hjælpe de her virksom-

heder, og det gør ministeren så også nu. Ministeren har virkelig lyttet til de her virksomheder, og ministeren siger jo selv, at det alene er målet at give de her virksomheder bedre muligheder.

Men så kan jeg ikke lade være med at spørge mig selv og alle andre og ministeren: Er det ikke et klassisk eksempel på, at regeringen igen lytter til virksomhederne, men ikke lytter til, hvad det er, de ansatte gerne vil, hvad det er, de ansatte har brug for? Nu har vi altså begge muligheder, hvorfor gør vi det så ikke?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Efter min mening er det altså ikke fornuftigt at overveje at give uddannelse som tilbud under en arbejdsfordeling, hvor en person kun har meget korte ledighedsperioder, mens de er ansat. Altså, jeg tror ikke, at vi kan finde mange uddannelser her i landet, som gør det muligt at arbejde i 1 uge og gå i skole i 1 uge eller at gå 2 dage på arbejde og 3 dage i skole.

Jeg tror, at vi må benytte de andre midler, og jeg vil da opfordre virksomheder og medarbejdere til at benytte statens voksenuddannelsesstøtte eller bruge VEU-ordningen, som jo netop er beregnet til de her ting. Der kan man jo så lave opkvalificering og efteruddannelse, men jeg tror, at det vil være en stor og tung ting at lave uddannelsessystemet om, sådan at det kan passe til alverdens virksomheders forskellige arbejdsfordelingsordninger.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Leif Lahn Jensen (S):

Ministeren og jeg kan vel godt blive enige om, at det nu er lettere at være virksomhed, når man kan benytte sig af de her regler, men at det slet ikke er lettere at være de ansatte, for de har nu byttet et fast job væk – for at hjælpe hinanden, for at deles om arbejdet og for at hjælpe virksomheden, fordi virksomheden gerne vil have dem tilbage igen.

Men hvad sker der så? Nu er de sådan set et jaget folk. Jeg har snakket med nogle af dem, som virkelig ønskede det her, men var trætte af, at de nu skulle til at være ledige og nu skulle til at søge job. De føler sig rent faktisk jaget, selv om de